

[Finansministeren.]

På forslaget viser driftsindtægterne en stigning på 380 mill. kr., medens udgifterne samtidig forøges med 376 mill. kr., så at budgettet, der på finansloven balancerede med indtægter og udgifter på 1815 mill. kr., vil fremvise et overskud på ca. 4 mill. kr.

Indkomst- og formueskatterne er forøget med 117 mill. kr. og forbrugsafgifterne med 234 mill. kr. Størstedelen af udgiftsstigningen vedrører landbrugsministeriet, hvis budget navnlig som følge af tilskudsordningerne for mælk, flæsk og brød viser en stigning på omkring 220 mill. kr. Blandt de øvrige større merudgifter skal nævnes en forøgelse af statsvirksomhedernes underskud med 25 mill. kr. — hvilket særlig falder på statsbanerne — og en stigning i handelsministeriets udgifter på 55 mill. kr., der væsentligst skyldes tekstil- og smørabortordningerne. Socialministeriets udgifter er vokset med 35 mill. kr. og justitsministeriets med 23 mill. kr., medens finansministeriets udgifter har kunnet nedsættes med 59 mill. kr., idet en række her opførte beløb, bl. a. vedrørende tilskudsordningerne, er overført til andre konti.

Såfremt man ved opgørelsen af driftsresultatet for 1948—49 medregner de skatte- og afgiftsindtægter, som i henhold til lov er overført til reguleringskontoen, og ligeledes medregner de særlige udgifter, som overføres til kapitalkontoen til senere afskrivning, og på den anden side bortser fra den på budgettet opførte afskrivning vedrørende sidstnævnte udgifter, fremkommer et overskud for statsfinanserne på ca. 250 mill. kr.

Dette resultat kan dog ikke betragtes som det endelige, idet der til folketingets finansudvalg er indkommet et meget betydeligt antal ændringsforslag, som udvalget ikke har kunnet nå at behandle inden forslagets vedtagelse i folketinget. Det i det andet høje ting vedtagne forslag er derfor enslydende med det af mig i dette ting den 24. marts fremsatte lovforslag.

Det er som følge heraf hensigten, at der senere skal fremsættes et supplerende tillægsbevillingslovforslag, indeholdende de bevillinger, som folketingets finansudvalg vil kunne godkende, men som af ovennævnte grund ikke har kunnet medtages i nærværende lovforslag. Denne fremgangsmåde, hvorefter der i rigsdagen gennemføres to tillægsbevillingslove, har, som det vil være de ærede medlemmer bekendt, ikke været anvendt i en meget lang årrække, men er hjemlet i grundlovens bestemmelser.

Inden der af folketingets finansudvalg er

taget stilling til de ovennævnte ændringsforslag, kan der ikke med sikkerhed siges noget om det endelige driftsresultat for finansåret 1948—49, men en foreløbig opgørelse viser, at der bliver tale om yderligere indtægter, hidrørende fra skatter og forbrugsafgifter, hvilke indtægter antagelig vil overstige de påregnede merudgifter noget. Der vil derfor formentlig fremkomme en i forhold til forannævnte overskud på 250 mill. kr. mindre forbedring af driftsresultatet.

Vedrørende bevægelserne på kapitalbudgettet kan nævnes, at optagelse af lånet i den internationale bank har medført en forøgelse af statsgælden på 163 mill. kr., og at der er udstedt statsgældsbeviser og spareobligationer for ialt 93 mill. kr. samt præmieobligationer for 100 mill. kr.

På reguleringskontoen i nationalbanken vil ifølge finansloven og nærværende forslag blive afskrevet 117 mill. kr. hidrørende fra forbrugsafgifter, 37 mill. kr. fra tillægsindkomstskat for personer, 82 mill. kr. fra skattebøder og efterbetaling samt 15 mill. kr. vedrørende værnemagerfortjenester og andre tilbagebetalinger. På kontoen for eengangsudgifter fra besættelsestiden og dennes afvikling afskrives ifølge finansloven 175 mill. kr., medens der til denne konto er overført udgifter på ialt 82 mill. kr. for hele finansåret, hvoraf 48 mill. kr. ifølge nærværende forslag. De tyske flygtninge, som i de foregående år har belastet budgettet stærkt, har i 1948—49 medført en udgift på 24 mill. kr.

Vedrørende udsigterne for det kommende finansår tillader jeg mig at henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte i det høje ting den 30. marts d. å. ved min forelæggelse af forslag til finanslov for finansåret 1949—50.

Jeg skal med disse bemærkninger tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Chr. Nielsen: På dette sene tidspunkt må behandlingen af det foreliggende lovforslag jo betragtes som en ren og skær formalitet. Jeg skal derfor heller ikke trække tiden ud, selvom der nok kunne være anledning til at komme med en lang række betragtninger over den virksomhed, som dette forslag er udtryk for. Det afgørende for mig er blot at markere, at dette monument over regeringens virksomhed har vi på alle afgørende områder bekæmpet, fordi vi har følt, at regeringens politik ikke er i overensstemmelse med befolkningens ønsker og interesser. Dette vort standpunkt, som vi